

РЕШЕНИЕ

№ 31185

гр. София, 24.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6441** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Е. А. К.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв. К.М., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 24-4332-004186/06.08.2024 г., издадена от старши полицаи при ОПП-СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В жалбата до АССГ е направено и особено искане от Е. А. К., чрез адв.К.М. по чл.166, ал.2, вр. ал.4 АПК, за спиране на допуснатото изпълнение по процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-004186/06.08.2024 г., издадена от старши полицаи при ОПП-СДВР, която е оставена без уважение.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна. Иска се от съда същата да бъде отменена. Счита се, че ЗППАМ е постановена в нарушение на чл. 171, т. 1, б. „Б“ от ЗДвП, тъй като К. не приел показанията на техническото средство и се е явил в УМБАЛ „Света А.“- С., където е извършил назначеното му изследване. Иска се отмяна на оспорената заповед. Претендира се присъждане на направени по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Адв. М., в депозирана молба до съда, поддържа жалбата и моли оспорената заповед да бъде отменена.

Ответникът – старши полицаи при ОПП-СДВР, издал процесната ЗППАМ не се явява, не се представлява. Няма искане за юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) със серия ГА №1335301 от 04.08.2024г., издаден от мл. автоконтрольор при СДВР, отдел „Пътна полиция“, с който е установено, че жалбоподателят К. на 04.08.2024г. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява л.а. „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като срещу бл.2 му била извършена полицейска проверка, при която било установено, че водачът управлява без СУМПС, което му е отнето по административен ред.Водачът е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест дрегер 7510“, с фабричен номер 0208 и проба №03855, като уредът отчетел положителен резултат 1,70 промила на хиляда в издишания въздух.Издаден му е талон за медицинско изследване № 0179316 за УМБАЛ „Света А.“- С. и връчени 7 бр. холограмни стикери.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ №24-4332-004186/06.08.2024г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1, б. “Б” от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца и е посочил, че налице хипотеза управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух.

По делото е представена и приета административната преписка, като в същата се съдържа и протокол за химическо изследване № 542/-5.08.2024г. от химик в химическа лаборатория на УМБАЛ „Света А.“- С., според което в изследваните проби на Е. А. К., ЕГН [ЕГН] се доказва етилов алкохол в количество 1,78 промила. По делото са приети като доказателства представените с административната преписка, ЗПАМ, АУАН, както и талон за изследване, протокол за медицинско изследване, протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта, справка картон водача, доказателства за компетентност на актосъставителя и на издателя на заповедта, доказателства за връчване на ЗППАМ и доказателство за техническа годност на Дрегер 7510 с фабричен №ARPM-0208.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от представените с административната преписка заповеди, с които са определени лицата, които следва да осъществяват контрол по ЗДвП, оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване, поради което съдът приема, че е мотивирана. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установени от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването - чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДвП. Посочената разпоредба съдържа няколко хипотези. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата. Фактическият състав за налагане на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДвП, изисква лицето да управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В случая, за да приложи ПАМ по отношение на жалбоподателя, административният орган се е позовал на хипотезата - водачът на МПС управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че на посочените дата и място жалбоподателят управлява лек автомобил марка „Ф. П.“ с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабричен номер 0208 и проба №03855, като уредът отчетел положителен резултат 1,70 промила на хиляда в издишания въздух. Това описание от фактическа страна е достатъчно да обоснове налагането на ПАМ по смисъла на приложената правна норма и изцяло кореспондира с посоченото правно основание в заповедта за прилагане на ПАМ. С факта на отказа е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „Б“ от ЗДвП, което от своя страна е материалната предпоставка за възникване на правомощието на административния орган да приложи ПАМ.

От доказателствата по делото, в т.ч. АУАН, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното, а констатациите му не са опровергани от жалбоподателя, тъкмо напротив-приложен е Протокол за химическо изследване №542/05.08.2024г., от който е видно, че в изследваните проби кръв взети от К., се доказва етилов алкохол в количество-1,78 промила на хиляда.

Съгласно чл. 171 ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки по т. 1, б. "б.", в случаите: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с

техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

Член 5, ал. 3 ЗДвП предвижда забрана за водачите на пътни превозни средства да управляват пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че при проверката, извършена от органите на СДВР, сектор ПП на 04.08.2024г. в [населено място], Е. К. е управлявал МПС след употреба на алкохол, установено чрез техническо средство и след извършен химически анализ на кръв.

Не са налице предпоставките за отмяна на заповедта по настоящето производство, каквото е искането в жалбата, тъй като безспорно са установени материалноправните предпоставки за налагане на процесната ПАМ. Вписаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява юридическия факт, от който органът черпи упражненото публично право и въз основа на което се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на акта. Редовно съставените АУАН се ползват с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното, по аргумент на чл. 189, ал. 2 ЗДвП. Изложените фактически обстоятелства очертават и изчерпват предмета на главното доказване, свързан с материалната му законосъобразност, като тежестта на доказване е за административния орган.

В случая необходимите материалноправни предпоставки за налагане на мярката, са установени по категоричен начин в производството.

Оспорената заповед е издадена при точно прилагане на материалния закон, предвиждащ налагане на принудителни административни мерки за осигуряване безопасност на движението и преустановяване на административни нарушения на водач, който управлява МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0.5 промила на хиляда.

На следващо място следва да се посочи, че приложената мярка в една от хипотезите на чл. 171, т. 1, б. "б. " ЗДвП, е съответна и на целта на закона - осигуряване на безопасността на движението по пътищата. Компетентността на органа по чл. 171, т. 1, б. "б. " ЗДвП е обвързана и при наличието на посочените в диспозицията юридически факти е бил длъжен да издаде заповед със съдържанието на оспорената. Съответствието с целта на закона е дължима преценка към момента на издаване на заповедта и при отсъствието на други факти, които да са относими и да водят до друго приложение на материалния закон - чл. 171, т. 1, б. "б. " ЗДвП, при доказаните по делото посочени в заповедта фактически основания за нейното издаване, отсъстват предпоставки за отмяната ѝ по чл. 146 АПК.

При това положение, след като е категорично установено, че жалбоподателят е управлявал превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта над допустимите норми от 0.5 на хиляда, т.е. е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. б. І от ЗДвП, заповедта се явява издадена в съответствие с материалния закон.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. К.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв. К.М., против Заповед за прилагане на

принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 24-4332-004186/06.08.2024 г., издадена от старши полицаи при ОПП-СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.